

Even tot drie tellen

Het is weer lente. Eindelijk weer lekker weer en meteen kunnen we genieten van het extra lange paasweekend. Toch wel prettig die christelijke feesten, toch? Maar wat vieren wij dan ook alweer? Oh ja, de kruisiging en opstanding van Jezus. Zo'n beetje elke christen kan je uitleggen dat Jezus op goede vrijdag gekruisigd werd en op de paaszondag weer opstond. Dat weet iedereen toch?

Maar, er is één klein probleempje. Wanneer je de bijbel goed leest zie je dat er iets niet klopt. Zie bijvoorbeeld Mattheüs 12:38-40:

“Toen antwoordden sommigen van de schriftgeleerden en Farizeeën: Meester, wij zouden van U een teken willen zien. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet. Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.”

Drie dagen en drie nachten? Even tellen: De vrijdagnacht, de zaterdag, de zaterdagnacht... oeps. Daar gaat het mis. Hoe krijgen wij nu ooit drie dagen en drie nachten tussen goede vrijdag en paaszondag? Kunnen christenen dan niet tot drie tellen?

Om te begrijpen hoe dit zit moet je behalve de bijbel goed bestuderen ook weten wat er in de geschiedenis is gebeurd. Is het pasen dat wij vieren wel het Pascha/Pesach dat wij uit de bijbel kennen? En waar komt goede vrijdag dan vandaan?

Wie bekend is met de Engelse benaming voor het paasfeest, zal weten dat zij het Easter noemen. Heb je je ooit wel eens afgevraagd hoe ze van het woord “Pesach” bij het woord “Easter” zijn gekomen? Het antwoord is redelijk eenvoudig: dat hebben ze nooit gedaan. Wanneer je naar Israël of omliggende landen gaat en je noemt de naam “Easter”, dan weten ze meteen over wie je het hebt: de godin van vruchtbaarheid. Hoe komt deze naam dan in de christelijke traditie terecht? Even een stukje geschiedenis voor degenen die hier nog niet vanaf weten:

Het begon allemaal bij Nimrod, de achterkleinzoon van Noach. Heel lang geleden dus. Dit is het eerste voorbeeld dat wij in de geschiedenis terug kunnen vinden van een koning die zichzelf tot god verklaarde en zich als een god liet aanbidden. Zijn vrouw Beltaz, beter bekend als Semiramis, de koningin van Babylon volgde zijn troon op na zijn dood. Nimrod werd namelijk vermoord en Semiramis bleek zwanger te zijn. Semiramis beweerde dat Nimrod was opgestegen naar de hemel en nu de zonnegod was. Hij zou haar hebben bezwangerd met de stralen van de zon, althans, dat beweerde zij. Haar zoon werd geboren op 25 december volgens de oude Juliaanse kalender. Zij noemde hem Tammuz, de reïncarnatie van Nimrod. Tammuz werd in zijn 40e jaar tijdens de jacht gedood door een wild zwijn. Het volk dat Tammuz aanbad voerde om die reden het 40 dagen huilen voor Tammuz in, één dag voor elk jaar van zijn leven in ruil voor plezier voor hem in het hiernamaals. Dit fenomeen vinden we ook terug in Ezechiël 8:14.



Toen de moeder van Tammuz, Semiramis, jaren later stierf werd zij (volgens de overleveringen) door de goden terug gestuurd naar de aarde, op de eerste zon-dag na de lente-zonnewende. (De zondag was hun dag om de zon te aanbidden en zij observeerden de zonnewendes voor de jaargetijden.) De reïncarnatie van Semiramis landde in een groot ei in de rivier de Eufraat, waar zij uitbarstte als de naakte godin van vruchtbaarheid en seksueel plezier: Isther (Ihstar). Om haar goddelijkheid te bewijzen veranderde zij een vogel in een konijn dat eieren legde. Vanaf toen werd elk jaar op deze Isther zondag de Isther ceremonie gehouden in de grot van Tammuz, waar de occulte priesters tijdens de zonsopgang maagden bezwangerden. De drie maanden oude baby's die daaruit werden geboren werden het volgende jaar tijdens diezelfde ceremonie op dat zelfde altaar geofferd. Het bloed van die baby's werd vervolgens gebruikt om de Isther-eieren rood te schilderen.

Over de jaren heen zijn er nog vele variaties gekomen op deze zonnegod aanbedende afgoderij. De volken namen de gebruiken over en veranderden de namen steeds een beetje. Deze afgoden (Nimrod, Tammuz en Isther) zijn de wortel van vrijwel alle door mensen bedachte religies en er zijn nu zo'n 5000 variaties op de namen bekend. Dit hebben we mede te danken aan de taalverwarring bij Babel.

Ook het Joodse volk kwam regelmatig in aanraking met deze afgoderij, zoals we verschillende keren in het oude testament terug kunnen vinden, net als van andere afgoden zoals Molech (Moloch in de Nederlandse vertalingen). Ook vinden wij in de Thora het gebod "U zult een bokje niet in de melk van zijn moeder koken". Dit komt omdat het Joodse volk blijkbaar in aanraking was gekomen met een variant van het aanbidden van Isther (Astarte als ik mij niet vergis) waarbij als offer een bokje in de melk van zijn moeder werd gekookt. We zien in de Thora en de profeten keer op keer terug hoe God walgt van deze afgoderijen en de gebruiken een gruwel vindt. Hij verbiedt Zijn volk niet alleen die gebruiken over te nemen, Hij verbiedt het ook als Zijn volk die feesten en rituelen voor Hem willen uitvoeren. "Leer niet de weg van de heiden" is wat God zegt (Jer. 10:2). Zelfs de namen van hun afgoden mag Zijn volk niet in de mond nemen. Zo erg haat God het.

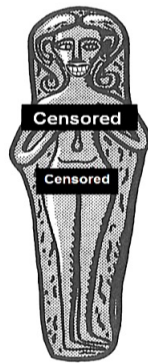
Maar wat zien wij gebeuren? Door het hele oude testament komt het Joodse volk keer op keer in aanraking met deze gebruiken (ook andere zoals de 'kerst'-boom etc.). De Joden hebben zelfs de vierde maand "Tammuz" genoemd. Maar, de 'christenen' hebben het niet van de Joden overgenomen. De hele wereld was bevuild met dit polytheïsme en dit is onder andere bij de Romeinen goed terug te zien. Zij aanbaden zo'n beetje alle variaties die er in de loop der jaren bedacht waren. Zo kennen zij Semiramis als de "moeder van god", maar ook waren zij besmet met de Assyrische vissegod Dagon. Dagon droeg de vissehoed die we nu kennen als de mijter van de paus en deze god werd aanbeden

op de dag die wij nu als 'goede vrijdag' kennen.

Het is nu niet nodig om verder op deze afgoderijen in te gaan, er zijn boeken vol over te schrijven (en al geschreven) maar we hebben nu de paar afgoden bekeken waar het in dit geval om gaat.



EASTER



HAPPY EASTER

Toen Constantijn de katholieke (=universele) kerk oprichtte deed hij dat met het oog op het vervolgen van de christenen en de Joden, in het teken van het kruis (Het kruis was het teken van de zonnewenden en equinoxen van hun zonnegod Mithra). Hij verplichtte iedereen zich bij die kerk te voegen en zich aan de regels van die kerk te houden. Om het 'makkelijk' te maken voor zowel de heidenen als de christenen had hij de namen van al hun Babylonische afgoden en beelden veranderd in 'christelijke' namen, zodat het voor zijn volk makkelijk wennen was. Maar hij verbood wel de christenen en de Joden de sabbat te houden, op straffe van de dood. Om de autoriteit van de katholieke kerk en Constantijn te erkennen moest iedereen de rustdag nu op de zon-dag houden. Dat was immers de dag waarop zij hun zonnegod aanbaden. Ondanks dat de katholieke kerk hard afrekende met iedereen die er tegen was heeft zij toch wat compromissen gesloten, vanwege de kritiek op het polytheïsme. De god van de bijbel was immers de enige god, dus meerdere goden aanbidden klopte niet. Toen is de leer van de drie-eenheid bedacht, de 'heiligen' mochten nog wel een speciale positie houden en Maria mocht toch nog steeds worden aanbeden als "moeder van god". Maar daarmee was het niet opgelost. Ze hadden nog wat andere feesten zoals de dag van Dagon en het feest van Isther en de verjaardag van Mithra (25 december). Van het feest van Dagon hebben ze goede vrijdag gemaakt, Isther wordt bestempeld als de dag dat Jezus opstond en de verjaardag van Mithra werd de verjaardag van Jezus. De feesten die God ons had gegeven werden compleet genegeerd. Het was verboden om je daaraan te houden.

Dat was even in het kort wat er aan vooraf is gegaan. Dat is dus hoe wij aan dat rare paasfeest met beschilderde eieren komen en waarom wij geen drie dagen en drie nachten tussen goede vrijdag en paas ochtend kunnen krijgen. Het blijkt dat wij christenen al jaren de feesten vieren die God zo nadrukkelijk heeft verboden, terwijl wij juist de feesten die Hij ons heeft opgedragen aan te houden hebben vergeten. Aangezien wij niet beter wisten is ons dat ook moeilijk kwalijk te nemen. Maar, nu weten we iets meer en kunnen we gaan kijken hoe het wel op de goede manier kan.

Als wij het Pesach feest willen vieren zullen we in de bijbel moeten kijken welke instructies God ons daarvoor heeft gegeven. Dit kunnen we lezen in o.a. Leviticus 23. Vervolgens lopen we direct tegen het probleem aan dat wij een andere kalender hebben. De katholieke kerk heeft ons een heidense kalender gegeven die gebaseerd is op het observeren van de zon. God heeft ons een kalender gegeven die gebaseerd is op het observeren van de nieuwe maan en het Aviv. Een nieuwe maand begint zodra de nieuwe maan is waargenomen, maar als dat door slecht weer niet gebeurd word de maand niet langer dan 31 dagen omdat we dan zeker weten dat het al een nieuwe maand moet zijn. Het nieuwe jaar begint tijdens de eerste nieuwe maan na het observeren van het Aviv. Aviv is een staat van het Barley graan wanneer het bijna rijp is. Is het graan aan het eind van de twaalfde maand niet Aviv, dan is er een dertiende maand (Adar beit). Het is trouwens wel terug te zien dat de heidenen met dezelfde kalender zijn begonnen. Als je naar

de huidige Gregoriaanse kalender kijkt is dat vrij duidelijk: Ondanks dat Januari nu de eerste maand wordt genoemd zien we in de maanden september, oktober, november en december de Latijnse getallen 7, 8, 9 en 10 terug (septem, octo, novem, decem). Februari was vroeger dan ook de laatste maand van het jaar, wat de reden is dat dit de schrikkelmaand is.

Als we nu het Pesach feest aan de hand van de Hebreeuwse kalender bekijken zien we dat het niet aan de zondag of welke andere dag dan ook vast zit. Het begint op de 14e dag van de maand, ongeacht of dit een doordeweekse dag of de sabbat is. Dit jaar (2011) was het Pesach dus op maandag 18 april.

Nu je al deze dingen weet kan je in de bijbel gaan kijken hoe het allemaal is gegaan, en het nog begrijpen ook. Het is wel belangrijk om alle vier de evangeliën naast elkaar te houden om zo de chronologie compleet te krijgen. Meestal wordt het maar uit één van de evangeliën gelezen en dan krijg je gewoon een onduidelijk verhaal. Degenen die voor hun bijbelse onderwijs op Hollywood producties vertrouwen komen om onder meer diezelfde reden ook bedrogen uit. Laten wij maar gewoon gaan kijken naar het hele verhaal en wat er zich allemaal afspeelde.

Jezus deed iets opmerkelijks tijdens Zijn bediening. Hij genas een man die blind was geboren. In Johannes 9:3 zien wij wat Jezus aan Zijn discipelen antwoord op de vraag vanwege deze man blind was geboren:

“Jezus antwoordde: Hij heeft niet gezondigd en zijn ouders ook niet, maar dit is gebeurd, opdat de werken van God in hem geopenbaard zouden worden.”

Deze man was zijn hele leven blind geweest zodat God hem kon gebruiken voor een teken. Dat teken moest dan wel heel belangrijk zijn.

Jesaja had over de Messias geprofeteerd dat Hij blinden zou genezen. De farizeeën wisten dit maar al te goed, dus als zij zouden zien dat Jezus een blinde had genezen hadden zij direct het bewijs dat Hij de Messias is. Maar er gebeurde iets wat de farizeeën niet zo leuk vonden. Behalve dat het op de sabbat was, had Jezus een nogal opmerkelijke manier om deze man te genezen: Hij spuwde op de grond en maakte modder, waarna hij deze modder op de ogen van de blinde streek en hem vertelde dat hij naar Siloam moest gaan om zich te wassen, wat ongeveer een half uur lopen was voor die blinde man.

De farizeeën vroegen hoe deze man was genezen. Hij zei tegen hen: “hij spuwde op de grond en maakt modder”. “Wat?!” zeiden de farizeeën, “het is verboden om op de sabbat modder te maken!”. De blinde vervolgde: “Hij streek het modder op mijn ogen”. “Wat?!!”, zeiden de farizeeën, “Deze man is niet van God want Hij neemt de sabbat niet in acht. Het is nadrukkelijk verboden om op de sabbat speeksel op iemands ogen te strijken! Hoe kan een zondaar zulke tekenen doen?”.

Nu denk je als lezer: “Wat? waren deze dingen verboden?” Jazeker. Deze dingen waren specifiek verboden door de farizeeën. De rabbi's hadden namelijk hun eigen toevoegingen aan de Thora gemaakt met vele duizenden regels. Ze hadden regels voor elk kleins wat een mens kon doen, van welke schoen je het eerst moet aantrekken tot welke gebeden je voor elk type voedsel op moest zeggen. Zij beweerden (nu nog steeds) een hogere autoriteit dan God zelf te hebben met hun wet, terwijl ze met hun wetten juist de Thora braken. Want daar mag niet aan toegevoegd of van afgedaan worden. Ja, ze hadden specifiek verboden in hun Takanot (gesproken Thora) dat je op de sabbat geen materiaal van staat mag veranderen, dus ook geen modder mag maken. In de Talmoed staat zelfs specifiek vermeld dat je geen speeksel op iemands ogen mag strijken op de sabbath. De wandeling die de blinde naar Siloam moest maken en weer terug was langer dan de maximale toegestane loopafstand op de sabbat, volgens de Takanot. Jezus brak dus drie van de geboden van de farizeeën, en Hij deed het met opzet.

Denk niet dat Jezus ooit een gebod uit de Thora heeft gebroken. Hij heeft altijd de sabbat gehouden, en Zijn

volgelingen deden dat ook. Als Jezus ook maar één gebod uit de Thora zou hebben gebroken, er aan zou hebben toegevoegd of van afgedaan zou hebben kon Hij niet de Messias zijn.

Waarom is dit belangrijk voor het Pesach verhaal? Zoals je straks zult zien speelt de sabbat hier een grote rol.

Toen de zusters van Lazarus de boodschap naar Jezus stuurde dat Lazarus ziek was gebeurde er weer iets opmerkelijks. Jezus zei (Joh. 11:4):

“Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.”.

Net als met de blinde man dus. Wat deed Jezus toen Hij dit hoorde? Hij bleef nog twee dagen waar Hij was. Na die twee dagen vertelde Jezus dat Lazarus al gestorven was, maar dat Hij naar hem toeging om hem op te wekken. Toen Jezus aankwam in Bethanië, waar Lazarus woonde waren er veel mensen aan het rouwen. Ze rouwden allemaal om de dood van Lazarus. Jezus kwam bij het graf en zei tegen hen: “rol de steen weg”. Martha zei nog, “nee Heer, hij stinkt al! Hij ligt er al voor de vierde dag.”. Maar toch rolden ze de steen van het graf en Lazarus stond op.

Toen de farizeeën dit hoorden waren zij niet blij dat deze ‘zondaar’ zulke tekenen deed. Straks zouden de mensen nog echt gaan geloven dat Hij de Messias is. Ze besloten dat het beter was dat Jezus zou sterven dan dat Hij het hele volk zou misleiden. Het Pesach was nu dichtbij.

Op de negende dag van de maand van het Aviv (eerste maand van het jaar), zes dagen voor Pesach, gaat Jezus vanuit Jeruzalem naar Bethanië, naar het huis van Lazarus die Hij uit de dood had opgewekt. Ze eten er en Jezus werd die avond gezalfd.

De volgende dag gaf Jezus twee van Zijn discipelen de opdracht een jonge ezel te halen waarop nog nooit iemand had gereden. (o.a. Matt 21:2) Hij vertelt ook de rest van de discipelen om zich te gaan verzamelen bij de poort van de stad, want, er gaat iets heel belangrijks gebeuren.

Deze dag is de tiende dag van de eerste maand, de dag waarop de lammeren worden uitgezocht voor het Pesach. Het is op die morgen dat de hoge priester vanuit de stad Jeruzalem naar Beth Lechem (huis van het brood), waar de Pesach lammeren worden gefokt en opgroeien en wachten op de inspectie van de hoge priester die het meest perfecte lam zonder enig gebrek uit zal zoeken. Dan zal hij dit lam meenemen naar de stad Jeruzalem. Net als hij terug komt bij de poort van Jeruzalem openen de priesters de poort, waar twee rijen van priesters de weg begeleiden naar de tempelberg waarbij ze uitroepen: “Hosanna in de hoogste! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!”

Terwijl de priester met het lam hier doorheen loopt komen de mensen die naar Jeruzalem zijn gekomen voor het feest, met de palmtakken al in de hand, en iedereen roept luid: “Hosanna in de hoogste! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!”.

De hogepriester loopt helemaal door deze menigte door tot aan de tempelberg waar vervolgens het Pesach lam aan een paal werd gebonden zodat iedereen van het volk vier dagen lang het lam kon inspecteren op onzuiverheden, om er zeker van te kunnen zijn dat er echt niets aan het lam op te merken is.

Dit feest is net als de andere Joodse feesten (lees: feesten van God) een repetitie, een schaduw van dingen die gaan komen. De Joden wisten dat dit een repetitie was voor wanneer de Messias zal komen. Dit jaar echter, was het geen repetitie.

Terwijl de hogepriester vanuit Bethlehem met het lam naar Jeruzalem liep, kwam Jezus vanaf de andere kant vanaf

Bethanië naar de zelfde poort. Terwijl Jezus op de ezel door de poort kwam, begonnen Zijn discipelen die met de priesters bij de poort stonden te roepen: "Hosanna in de hoogste! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!". De andere priesters die dit hoorden dachten dat het tijd was voor de repetitie en ook zij begonnen te roepen: "Hosanna in de hoogste! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!" en ze wuifden met de palmtakken. Meteen komt het hele volk, zo 200.000 mensen, er op af rennen en iedereen roept uit volle borst: "Hosanna in de hoogste! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!". En terwijl de priesters door beginnen te krijgen wat er aan de hand is zeggen ze tegen Jezus: "vertel je discipelen dat ze hun mond moeten houden! Stop dit te roepen! Je hebt de hele stad in oproer gebracht!" En de hogepriester met het lam is nog steeds niet bij de poort. En Jezus zei tegen hen: "Zij zullen niet zwijgen! Als de stenen een stem zouden krijgen zouden zij het uitroepen!" (Lukas 19:40)

Dit is de dag dat de repetitie is vervuld. Dit is de dag dat hét Pesach Lam binnen komt en als de stenen het uit zouden moeten roepen dan zouden zij dat doen! Nu is de profetie vervuld zoals de profeten hebben gezegd dat de Messias op de rug van een ezel door de poort van Jeruzalem naar binnen zou komen en Hij reed door tot aan de tempelberg waar Hij de volgende vier dagen werd 'geïnspecteerd' op onzuiverheden door alle leiders. Iedereen probeerde een fout bij Hem te vinden maar die vonden zij niet. Dit leidt tot de uiteindelijke proclamatie die de hogepriester moest maken na de inspectie van het Pesach lam, op de ochtend van de veertiende dag: "Ik vind geen fout in Hem".

De feesten van God worden vervuld tot op de dag en het uur nauwkeurig.

De dag dat Jezus de poort van Jeruzalem binnen kwam op de ezel, was op de sabbat. Op de sabbat mocht niemand werken, maar ook de vreemdeling binnen de poorten en de dieren moeten dan een rustdag hebben volgens de Thora. Dat is de reden dat Jezus de opdracht gaf een jonge ezel te halen waarop nog nooit iemand had gereden. Een jong dier dat nog nooit had gewerkt had namelijk geen rustdag nodig. Jezus brak nooit een gebod van de Thora, dus ook deze niet.

Nu is het de dag voor de kruisiging van Jezus, de dertiende dag van de eerste maand, de derde dag van de week (woensdag). Jezus werd ondervraagd door de sadduceeën die hoopte dat Hij een verkeerd antwoord op een van de vragen zou geven en snoerde hen de mond met rake antwoorden. Iedereen probeerde Jezus te verzoeken. De farizeeën probeerden het vervolgens ook. In Mattheüs 23 lezen we wat er gebeurd. Jezus sprak tot de menigte en Zijn discipelen:

"De schriftgeleerden en de farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet."

Hierbij is even een kleine correctie nodig, omdat dit niet klopt met wat er in de grondtekst staat. De oplettende lezer zal het zijn opgevallen dat het nogal vreemd is dat Jezus eerst zegt dat de mensen moeten doen wat de farizeeën ze opdragen en een paar verzen later deze farizeeën uitmaakt voor huichelaars.

Wellicht is het handig om even in kort kort uit te leggen wat er hier aan de hand is: De farizeeën hadden wat zij de "stoel van Mozes" noemden. Zij beweerden de autoriteit van Mozes te bezitten wanneer zij in die stoel zaten en waren van mening dat zij aan de Thora mochten toevoegen en afdoen. Zij geloofden zelfs (en nu nog steeds) dat hun autoriteit hoger is dan die van God, zodat zij ook de geboden van God kunnen veranderen zonder dat God daar iets tegenin kan brengen. Hier zit een wat langer verhaal achter waar ik misschien nog een andere keer over zal schrijven. Uit deze leer komt de Takanot voort, de gesproken Thora die toevoegt aan de Thora van Mozes. Toen ze uiteindelijk zoveel gesproken regels hadden dat het niet meer bij te houden was hebben ze deze geboden opgeschreven in onder andere de Talmoed. Over de jaren heen zijn er duizenden geboden toegevoegd die de mens elke minuut van de dag bezig moesten houden.

Terug naar de tekst. In de Hebreeuwse grondtekst zien we wat Hij werkelijk zei:

“De schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat HIJ (Mozes) u zegt dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet naar de Takanot en Ma’asim van de farizeeën, want zij zeggen dat zij Mozes volgen, maar doen niet wat Mozes zegt wat u moet doen”. (De Ma’asim zijn dingen die de rabbi’s doen die per definitie goedgekeurd worden omdat zij het doen. Al gaat het tegen de Thora of de Takanot in.)

Jezus bevestigt hier het belang van de Thora en bestraft de farizeeën voor het maken van hun eigen regels die we kennen als de Takanot, en daarmee de Thora waar niet aan toegevoegd of vanaf gedaan mag worden breken. Jezus vervolgt:

“4 Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren. 5 Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot. 6 Zij zijn zeer gesteld op de ereplaatsen tijdens de maaltijden en op de voorste plaatsen in de synagogen; 7 zij zijn ook belust op de begroetingen op de markten, en om door de mensen ‘rabbi, rabbi’ genoemd te worden. 8 Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. 9 En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. 10 En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus. 11 Maar de belangrijkste van u zal uw dienaar zijn. 12 En wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden. 13 Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan. 14 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op, en voor de schijn bidt u lang; daarom zult u een des te zwaarder oordeel ontvangen. 15 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u reist zee en land af om één proseliet (bekeerling) te maken, en als hij het geworden is, maakt u hem een kind van de hel, dubbel zo erg als u. 16 Wee u, blinde leiders, die zegt: Heeft iemand gezworen bij de tempel, dan betekent dat niets; maar heeft iemand gezworen bij het goud van de tempel, dan is hij aan die eed gebonden. 17 Dwazen en blinden! Want wat is meer, het goud of de tempel, die het goud heiligt? 18 En: heeft iemand gezworen bij het altaar, dan betekent dat niets; maar heeft iemand gezworen bij de gave die daarop ligt, dan is hij aan die eed gebonden. 19 Dwazen en blinden! Want wat is meer, de gave of het altaar, dat de gave heiligt? 20 Wie daarom zweert bij het altaar, die zweert daarbij en bij alles wat daarop ligt; 21 en wie zweert bij de tempel, die zweert daarbij en bij Hem Die daarin woont; 22 en wie zweert bij de hemel, die zweert bij de troon van God en bij Hem Die daarop zit. 23 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten. 24 Blinde leiders, die de mug uitzift maar de kameel doorslikt. 25 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u reinigt de buitenkant van de drinkbeker en van de schotel, maar van binnen zijn ze vol van roofzucht en onmatigheid. 26 Blinde Farizeeër, reinig eerst de binnenkant van de drinkbeker en de schotel, zodat ook de buitenkant daarvan rein wordt. 27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die van buiten wel mooi lijken, maar van binnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid. 28 Zo lijkt u ook wel van buiten rechtvaardig voor de mensen, maar van binnen bent u vol huichelarij en wetteloosheid. 29 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bouwt de graven voor de profeten en versiert de grafmonumenten van de rechtvaardigen, 30 en u zegt: Als wij in de tijd van onze vaders hadden geleefd, hadden wij niet met hen meegewerkt om het

“ bloed van de profeten te vergieten. 31 Aldus getuigt u tegen uzelf, dat u kinderen bent van hen die de profeten gedood hebben. 32 Maakt ook u dan de maat van uw vaderen vol! 33 Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen? 34 Daarom zie, Ik zend profeten, wijzen en schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad, 35 opdat over u al het rechtvaardige bloed zal komen dat vergoten is op de aarde, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar. 36 Voorwaar, Ik zeg u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht. 37 Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! 38 Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. 39 Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: GEZEGEND IS HIJ DIE KOMT IN DE NAAM VAN DE HEER!”

Na deze tijd legt Jezus zijn discipelen (wederom) uit dat Hij gekruisigd gaat worden. Zie Mattheüs 26:2: “U weet dat over twee dagen het Pesach is, en dan zal de Zoon des mensen overgeleverd worden om gekruisigd te worden.”.

Ja, Hij had het ze al veel vaker uitgelegd:

“ Matt.17:22-23: “Toen zij in Galilea verbleven, zei Jezus tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen. En zij zullen Hem doden, maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden. En zij werden erg bedroefd.”

“ Matt. 20:18-19: “Zie, wij gaan naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal aan de overpriesters en schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; en zij zullen Hem aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden.”

“ Markus 9:31: “Want Hij gaf onderwijs aan Zijn discipelen en zei tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen en zij zullen Hem doden, en nadat Hij gedood is, zal Hij op de derde dag opstaan.”

“ Markus 10:33-34: “Zie, wij gaan op naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal aan de overpriesters en de schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen en Hem aan de heidenen overleveren. En zij zullen Hem bespotten en Hem geselen en Hem bespuwen en Hem doden; en op de derde dag zal Hij weer opstaan.”

“ Lukas 9:22: “Hij zei: De Zoon des mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten, overpriesters en schriftgeleerden, en Hij moet gedood en op de derde dag opgewekt worden. “

Lukas 13:32: “En Hij zei tegen hen: Ga heen en zeg die vos: Zie, Ik drijf demonen uit en verricht genezingen, vandaag en morgen, en op de derde dag word Ik voleindigd.”

Lukas 18:31-33: “En Hij nam de twaalf bij Zich en zei tegen hen: Zie, wij gaan naar Jeruzalem en alles wat geschreven is door de profeten zal aan de Zoon des mensen volbracht worden. Want Hij zal aan de heidenen worden overgeleverd en bespot worden en smadelijk behandeld en bespuwd worden. En zij zullen Hem doden, nadat zij Hem gegeseld hebben en op de derde dag zal Hij weer opstaan.”

“ Lukas 24:7: “De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in handen van zondige mensen en gekruisigd

“ worden en op de derde dag opstaan.”

Ziet iemand hier een patroon? Jezus herhaalt keer op keer dat Hij na drie dagen op zal staan.

In Mattheüs 12:39-40 lezen we hoe Jezus ze al eerder heeft uitgelegd wat het enige teken is dat ze zullen krijgen:

“Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet. Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.”

Ondanks dat de bijbel hier zo ontzettend duidelijk in is lijkt vrijwel niemand het in de gaten te hebben dat er tussen 'goede vrijdag' en paas zondag geen drie dagen en drie nachten zitten.

Maar, er is nog iets wat op moet vallen als je al deze evangeliën naast elkaar houdt. Jezus werd gekruisigd door de heidenen. Dus niet door de Joden wat altijd wordt beweerd.

Maar goed, voordat we verder gaan moet je het volgende begrijpen:

* Volgens de bijbelse kalender begint de dag bij zonsondergang. Dat is eigenlijk helemaal niet raar want dat is wanneer de vorige dag eindigt.

* Wanneer werd Jona overboord gegooid? Na zonsondergang.

* Wanneer werd Jona op de kust gespuwd? De derde dag.

Omdat we niet meer bekend zijn met de bijbelse dagen is het lastig te begrijpen zonder het allemaal op een rijtje te zetten. Het tellen begint dus bij zonsondergang.

De kruisiging vond dus plaats op de vierde dag (woensdag), zoals we uit de context op kunnen maken. Na de kruisiging:

“Mattheüs 27:57-61: “Toen het avond geworden was, kwam er een rijke man van Arimathea, van wie de naam Jozef was en die ook zelf een discipel van Jezus was. Die ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Toen gaf Pilatus bevel dat het lichaam aan hem gegeven zou worden. En Jozef nam het lichaam in ontvangst, wikkelde het in zuiver fijn linnen, en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots uitgehakt had; en nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gewenteld had, ging hij weg. En daar waren Maria Magdalena en de andere Maria, die tegenover het graf zaten.”

In vers 57 staat “toen het avond geworden was”. Maar dit is niet wat er in de Hebreeuwse grondtekst staat. Het woord dat hier wordt vertaald met avond betekend in het Hebreeuws “laat in de middag” of meer letterlijk “terwijl de avond dichtbij kwam”.

En nu lezen we het uit Markus 15:42-47:

“En de avond naderde, en omdat het de voorbereiding op het Pesach was, dat is de voorsabbat, kwam Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raadsheer, die zelf ook het Koninkrijk van God verwachtte, en waagde het om bij Pilatus naar binnen te gaan en om het lichaam van Jezus te vragen. En Pilatus verwonderde zich erover dat Hij al gestorven was; en nadat hij de hoofdman over honderd bij zich geroepen had, vroeg hij hem of Hij allang gestorven was. En toen hij het van de hoofdman over honderd vernomen had, schonk hij

“ Jozef het lichaam. En deze kocht fijn linnen en nadat hij Hem van het kruis afgenomen had, wikkelde hij Hem in dat fijne linnen en legde Hem in een graf dat in een rots uitgehakt was; en hij wentelde een steen voor de ingang van het graf. En Maria Magdalena en Maria, de moeder van Joses, zagen waar Hij gelegd werd.”

Hier zien we ook “dat het de voorbereiding op het Pesach was”, die voorbereiding vindt plaats voor zonsondergang, omdat het na zonsondergang al Pesach is. Pesach wordt hier de voorsabbat genoemd of ook wel “hoge sabbat”. Dat is omdat alle feesten van de Heer ook sabbat genoemd worden, ongeacht op welke dag van de week deze vallen. Het zijn immers extra rustdagen waarop niet wordt gewerkt.

En Lukas vertelde ons ook hoe het gebeurde:

“ Lukas 23:50-56: “En zie, daar was een man van wie de naam Jozef was, een raadsheer, een goed en rechtvaardig man. Deze had niet ingestemd met hun voornemen en handelwijze. Hij kwam uit Arimathea, een stad van de Joden, en verwachtte ook zelf het Koninkrijk van God. Deze ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. En toen hij het van het kruis afgenomen had, wikkelde hij het in fijn linnen en legde het in een graf dat in een rots uitgehouwen was, waarin nog nooit iemand gelegd was. En het was de dag van de voorbereiding en de sabbat brak aan. En ook de vrouwen die met Hem uit Galilea gekomen waren, volgden en zagen het graf en hoe Zijn lichaam erin gelegd werd. En toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed. En op de sabbat rustten ze overeenkomstig het gebod.”

Let op de twee vrouwen. De twee vrouwen zagen alles gebeuren: Waar Jezus begraven werd, hoe Hij in linnen werd gewikkeld en hoe Hij werd begraven. Daarna keerden zij terug en maakten zij specerijen en mirre gereed. Vervolgens rustten ze op de sabbat volgens het gebod.

Nu de vraag: Waarom maakten zij specerijen en mirre gereed? Omdat ze zagen dat Jezus niet op de juiste manier was begraven. Normaal gesproken werden er altijd specerijen en mirre gebruikt, maar nu was er niet genoeg tijd voor. Nu was het de hoge sabbat, het begin van het feest van de ongezuurde broden. Voor deze dag, de 14e dag van de maand werden de Pesach lammeren geslacht in de middag. De lammeren worden dan in de oven gezet, op deze zelfde dag in de middag. Wanneer de zon onder gaat begint de 15e dag van de maand; de hoge sabbat van het feest van de ongezuurde broden. Dan word het lam gegeten met ongezuurd brood en bittere kruiden. Dat is het Pesach maal. Omdat het bereiden van de specerijen voor een dode vele uren werk kost wisten de vrouwen dat er die dag geen tijd meer voor was en alle winkels gingen dicht omdat het het einde van de dag was. Jozef had blijkbaar geluk gehad dat hij nog op tijd linnen had kunnen kopen. Pas de dag na deze hoge sabbat (6e dag of vrijdag) konden de vrouwen de specerijen kopen en klaarmaken.

Maar, er gebeurde nog meer, zoals we kunnen lezen in Johannes 19:39-42:

“ “En Nicodemus (die eerst ‘s nachts naar Jezus toe gekomen was) kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. Zij namen dan het lichaam van Jezus en wikkelden het in linnen doeken, met de specerijen, zoals het de gewoonte van de Joden is bij het begraven. En er was bij de plaats waar Hij gekruisigd was, een hof en in de hof een nieuw graf, waarin nog nooit iemand gelegd was. Daar nu legden zij Jezus vanwege de voorbereiding van de Joden, omdat het graf dichtbij was.”

Hier zien we dus dat nadat Jozef en de twee vrouwen weg waren gegaan was dus Nicodemus nog gekomen met 100 pond (!) aan specerijen. Dat waren zoveel specerijen dat hij hulp gehad moet hebben van anderen om het allemaal mee te kunnen nemen. Zij hebben Jezus vervolgens op de juiste manier begraven, zoals dat gebruikelijk is bij de

Joden. Maar de vrouwen wisten hier niet van. Pas als je alle vier de evangeliën naast elkaar houdt zie je het complete plaatje.

In Lukas 24:1 zien we dat de vrouwen pas op de eerste dag van de week, na de gewone sabbat, met de specerijen terug gingen naar het graf. Ze hadden de hele zesde dag nodig gehad om de specerijen klaar te maken en omdat het daarna weer sabbat was moesten ze nog een dag wachten.

“En op de eerste dag van de week gingen zij, heel vroeg in de morgen, naar het graf en brachten de specerijen mee die zij gereedgemaakt hadden, en sommigen gingen met hen mee.”

“Vers 24-2: “Zij nu vonden de steen afgewenteld van het graf. En toen ze naar binnen gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Heere Jezus niet.”

“Markus 16:1-4: “En toen de sabbat voorbijgegaan was, hadden Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus, en Salome specerijen gekocht om Hem te gaan zalven. En heel vroeg op de eerste dag van de week kwamen zij bij het graf, toen de zon opging. En zij zeiden tegen elkaar: Wie zal voor ons de steen van de ingang van het graf wegrollen? En toen zij opkeken, zagen zij dat de steen weggerold was.”

Voor het geval je nog niet overtuigd bent dat de vrouwen niet pas op de eerste dag van de week de specerijen hadden gekocht en bereid: Zij kwamen voor zonsopgang al bij het graf. Er zou dus nog totaal geen gelegenheid zijn geweest om de specerijen te kopen en/of te bereiden als ze dit niet op de vrijdag daarvoor hadden kunnen doen, na de hoge sabbat.

“Mattheüs 18:1-6: “Laat na de sabbat, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken. En zie, er vond een grote aardbeving plaats, want een engel van de Heere, die uit de hemel neerdaalde, ging erheen, rolde de steen van de opening weg en ging erop zitten. Zijn gedaante was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden. Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: U hoeft niet bevreesd te zijn, want ik weet dat u Jezus zoekt, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft.”

De engel zei: “pech gehad dames, Hij is al weg”. Wanneer was Hij opgestaan? Nog voor zonsopgang. Zo was Jezus precies drie dagen en drie nachten in het graf.

Zo zie je maar, als je gewoon van de bijbel uitgaat in plaats van vast te houden aan heidense tradities die afstammen van gruwelijke gebruiken voor de afgoden, dan wordt alles opeens wel logisch en hoeven we niet moeilijk de bijbelteksten te verdraaien in een poging de bijbel kloppend te maken met onze tradities.

Tot zover deze 'korte' bijbelstudie. Met dank aan Micheal Rood (michealrood.tv) en Nehemia Gordon (karaite-korner.org), van wie ik over dit onderwerp erg veel heb geleerd.